

Βρυξέλλες, 17 Φεβρουαρίου 2003

**Εναρκτήρια Παρέμβαση**

**Προέδρου Εκτάκτου Ευρωπαϊκού Συμβουλίου κ.  
Κ. Σημίτη**

Κύριε Πρόεδρε του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

Κύριε Πρόεδρε της Επιτροπής,

Κύριοι Συνάδελφοι,

Σας κάλεσα για να συζητήσουμε σήμερα τις εξελίξεις σε σχέση με το Ιράκ. Το θεωρώ αυτονόητο για μια Ευρωπαϊκή Ένωση που κατ'επανάληψη έχει υπογραμμίσει τις ευθύνες της απέναντι στη διαμορφούμενη παγκόσμια τάξη. Για μια Ευρώπη που θέλει να ανταποκριθεί στην ανάγκη διαμόρφωσης ενός κόσμου ασφάλειας, ειρήνης και δικαιοσύνης. Θα ήταν παράδοξο να μην ασχοληθούμε, να μην πάρουμε θέση για το πως υπερασπιζόμαστε αυτούς τους στόχους στην περίπτωση του Ιράκ και κατ'επέκταση να μη εκφράσουμε άποψη αν θα υπάρξει πόλεμος και υπό ποιές προϋποθέσεις.

Υπάρχει κοινό έδαφος στη συζήτησή μας. Ας προσπαθήσουμε να το διευρύνουμε. Ας προσπαθήσουμε, πιστεύοντας ότι δεν κυνηγάμε μια Χίμαιρα, αλλά κάτι εφικτό. Να επιδιώξουμε το εφικτό. Να αποδείξουμε στους λαούς μας, ότι μαζί μπορούμε βήμα βήμα να εδραιώνουμε την ασφάλεια και την ειρήνη. Να αποτρέψουμε - και ας μην το υποτιμήσουμε - τον κίνδυνο διαμόρφωσης νέων διαχωριστικών γραμμών στον Ευρωπαϊκό χώρο που αναπτύχθηκε μέχρι σήμερα πάνω σε κοινές αξίες και αρχές.

Κύριοι Συνάδελφοι,

Δύο δεδομένα υπάρχουν: Πρώτον: η απόφαση 1441 του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών δίνει στο Ιράκ την ευκαιρία να αφοπλισθεί με ειρηνικό τρόπο. Δεύτερον: εάν η Βαγδάτη δεν την αξιοποιήσει θα φέρει την ευθύνη για όλες τις συνέπειες.

Η ευθύνη της Ένωσης είναι να συμβάλουμε, να πιέσουμε, να εξασφαλίσουμε ένα διπλό στόχο: Να συμμορφωθεί το Ιράκ στην Απόφαση του ΟΗΕ αλλά και να μην υπάρξει πόλεμος. Τι σημαίνει αυτό για το επόμενο μας βήμα: Για να μην υπάρξει πόλεμος πρέπει να αποκτήσουμε σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα τη

βεβαιότητα ότι το Ιράκ δεν μπορεί να χρησιμοποιήσει όπλα μαζικής καταστροφής ούτε τώρα ούτε στο μέλλον. Πως αποκτούμε αυτή τη βεβαιότητα; Χρειάζεται λοιπόν μια επικεντρωμένη συζήτηση - τι κάνουμε πρακτικά τώρα.

Να εξετάσουμε τέλος, ποιές είναι οι επιπτώσεις της ιρακινής κρίσης επί των προσπαθειών μας για αναζωογόνηση της ειρηνευτικής διαδικασίας στη Μέση Ανατολή, βάσει του οδικού χάρτη του Κουαρτέτου, καθώς και επί του γενικότερου προβλήματος της μη διασποράς των όπλων μαζικής καταστροφής.